

Bogdan Bošnjak

Gradska knjižnica i čitaonica Ivana Belostenca Ozalj
knjiznicaozalj@gmail.com

Međunarodni književni natječaj „Moje drago serce“, koji organiziraju Gradska knjižnica i čitaonica Ivana Belostenca Ozalj i Ogranak Matice hrvatske u Ozlju uz podršku Karlovačke županije, Ministarstva kulture i medija Republike Hrvatske i Grada Ozlja, ove je godine doživio svoje slavljeničko, deseto izdanje. Članovi povjerenstva za vrednovanje, profesorica Dubravka Težak, književnica Julijana Matanović i književni urednik Zoran Maljković, pročitali su kratke priče pristigle iz svih krajeva Hrvatske, ali i iz Slovenije, Srbije, Italije i Bosne i Hercegovine, i odabrali su deset najljepših.

Natječaj svake godine traži deset najboljih priča nadahnutih pismom Petra Zrinskog koje je uputio supruzi Katarini samo nekoliko sati uoči svog smaknuća i koje počinje riječima „Moje drago serce“, tri priče za nagradu „Stjepko Težak“ i još sedam za pohvalu povjerenstva. Priče trebaju biti ljubavne i na neki način vezane uz Ozalj. Na prvi pogled može se pomisliti da ovakvi, relativno strogi i zahtjevni uvjeti sputavaju slobodu i maštovitost autora, ali u deset godina ozaljskog književnog natječaja pokazalo se upravo suprotno. Čini se da katkad upravo ograničenja potiču kreativnost. Naravno, tragična ljubav Petra i Katarine najprije asocira na velike romantične ljubavi, na strast i smrt. I zaista, u prvih nekoliko godina natječaja stizale su uglavnom priče u kojima su glavni likovi bili zaljubljeni parovi, što sretno, što nesretno. Mnoge priče izravno su se referirale na ozaljsku kulturno-povijesnu baštinu, Petar i Katarina čak su se znali javljati kao likovi i dobar broj priča nosio je upravo naslov „Moje drago serce“. Još uvijek svake godine stižu takve lijepe „klasične“ ljubavne priče i još uvijek dodiruju srca čitatelja, ali u posljednjih nekoliko godina autori ljubav sve češće u svojim tekstovima pronalaze i na drugim, iznenađujućim mjestima i u najrazličitijim oblicima. Tako uz mnoge ljubavnike u pričama pronalazimo i, primjerice, obiteljsku ljubav, ljubav prema zavičaju i spiritualnu ljubav. Ovogodišnja trećenagrađena priča Marka Štroka, *Svaka nova zora*, dirljivo pripovijeda o ljubavi između male mačke i njezinog čovjeka, Stjepana. Opisujući jedan običan dan u staračkom domu, sjetna i tužna drugonagrađena priča *U zdravlju i bolesti* Petra Babića promatra jednu veliku ljubav na kušnji starosti i bolesti. Prvonagrađena priča *Ozalj svakoga od nas* Tomislava Štajduhara snažna je pripovijest o vezanosti uz rodni kraj i minulim sretnim vremenima koja se

iznova mogu proživjeti samo u uspomenama. Pohvaljena *Bočica s tamnozelenom tekućinom* Marina Pelaića ne govori otrovu ili ljubavnom napitku, kao što bi se o zbog naslova moglo pomisliti, već o alkemijskoj supstanci zbog koje se ljubav zaboravlja. *Lopoči na vodi* Ive Mirčić daje glas gluhoj slikarici Slavi Raškaj, *Recept za tortu* Đurđice Stuhldreiter demonstrira da ljubav uistinu može ići kroz želudac, samo što nije uvijek slatka, a *Stari vojak* Damira Valenta ispituje kako na obične ljudske živote, ljubavi i sudbine utječu političke okolnosti, ratovi i povijest uopće. Pisci vješto koriste kriterije natječaja kako bi uz ljubav obradili i druge teme i motive koji ih zaokupljaju, a fabule smještaju što u protekla razdoblja, što u suvremeni svijet. Ozalj pritom može i ne mora biti lokacija radnje, ali u svakoj se priči nalazi barem kakva lukava poveznica s gradićem na Kupi i njegovom poviješću.

Tri nagrađene priče dostupne su na mrežnim i Facebook stranicama Gradske knjižnice Ozalj, a sve će nagrađene i pohvaljene pripovijetke biti sabrane u budućoj zbirci priča. U deset godina natječaja „Moje drago serce“, prikupljeno je ukupno preko 600 priča, unatoč njegovim „strogim“ uvjetima. Velika je to brojka koja svjedoči o neiscrpnom nadahnuću koje književnost pronalazi u velikoj temi ljubavi, kao i o maštovitosti i originalnosti mnogih autora koji se s njome hvataju u koštac.